

tal ført en boligpolitisk siksak-kurs, som er ganske uacceptabel.

Fremskridtspartiet vender sig stærkt imod, at bolig- og byggesektoren endnu en gang skal anvendes som økonomisk regulator. Til illustration af, hvor store afgiftsstigninger der er tale om, kan oplyses, at stigningen for et jævnt stort parcelhus i Københavns-området vil være ca. 8.500 kr. Medens stigningen i en almindelig provinsby vil være ca. 7.300 kr.

Disse høje stigninger er meget belastende for den enkelte families økonomi, og da lovforslaget i realiteten foreslås gennemført med tilbagevirkende kraft, vil ingen, der ellers har handlet i tillid til gældende lov, være i stand til at værgе sig imod disse overgreb. Dertil må bemærkes, at afgifterne i høj grad vender den tunge ende nedad, da det er økonomisk svagt stillede, der har det største lånebehov.

Forslagenes virkninger på huslejen i det sociale udlejningsbyggeri vil efter de oplysninger, ministeren har givet udvalget, i kraft af rentesikringsordningen kun belaste den enkelte lejlighed med ca. 250 kr. om året. Det vil med andre ord sige, at parcelhusejere igen skal betale.

Under udvalgsarbejdet er det oplyst over for udvalget, at de øgede afgifter vil belaste nybyggeriet med ca. 250 mill. kr. på årsbasis, og hvis staten ikke griber ind med lemper i låneloftet og yderligere tilskud til de sociale boligselskaber, vil beskæftigelsen i byggebranchen gå ned med ca. 1.000 til 2.000 helårsarbejdere.

På baggrund af alle de forsikringer, der forud for valget blev givet befolkningen om, at man ville holde boligudgifterne nede, virker det helt uforståeligt for fremskridtspartiet, at forligspartierne straks efter valget bruger deres forøgede mandatstyrke til at gennemføre forslag, som åbenbart strider mod alle de løfter, de gav vælgerne forud for den 15. februar.

Fremskridtspartiet kan under ingen omstændigheder medvirke til gennemførelse af den slags forslag og håber på, at befolkningen ved næste valg husker, hvor stor en regning de måtte betale for det, forligspartierne kalder for en socialt retfærdig boligpolitik.

Et andet mindretal (venstres medlemmer af udvalget) indstiller det under I omhand-

lede lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling, men agter dog at stemme for de af landbrugsministeren stillede ændringsforslag. Mindretallet indstiller det under II omhandlede lovforslag til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet indstiller det under III omhandlede lovforslag til *forkastelse*, men vil dog stemme for ministerens ændringsforslag og har selv stillet ændringsforslag.

Mindretallet udtaler i øvrigt:

Såvel det under I omhandlede lovforslag om forhøjelse af udstykningsafgifter som det under III omhandlede lovforslag om forhøjelse af stempelafgift på pantebreve vil føre til en uønskelig forhøjelse af boligomkostningerne. Forhøjelsen af stempelafgiften vil herudover udgøre en alvorlig belastning af erhvervslivet og en fordyrelse af generationsskiftet såvel i landbruget som i byerhvervene. Man må desuden befrygte, at forslaget fører til en mærkbar nedgang i nybyggeriet med deraf følgende ledighed og usikkerhed i byggebranchen.

Det under II omhandlede lovforslag om indførelse af en elafgift er således udformet, at den forøger erhvervenes omkostningsniveau, hvilket er overordentlig uheldigt på et tidspunkt, hvor der er et stærkt behov for det modsatte. Resultatet vil blive vanskeligere konkurrencevilkår og øget ledighed. Afgiften vil desuden fordyre opvarmningsudgifterne meget stærkt for de mange tusinde familier, der har installeret elopvarmningsanlæg i deres huse og lejligheder. Mindretallet har på denne baggrund stillet ændringsforslag, som fritager erhvervslivet for elafgiften, og som fritager forbrugere med elopvarmning for den ekstra omkostning, som afgiften vil udgøre. Såfremt disse ændringsforslag vedtages, vil mindretallet stemme for lovforslaget ud fra en erkendelse af behovet for en statsfinansiel stramning. Mindretallet har under udvalgsarbejdet tilbudt at gå ind i en forhandling med regeringen om at sikre et uændret provenu af afgiften under den forudsætning, at erhvervslivet og elopvarmning fritages. Mindretallet beklager, at regeringen ikke har haft mulighed for dette.

Et tredje mindretal (det konservative folkepartis medlem af udvalget) kan ikke medvirke ved lovforslagenes gennemførelse.